

Arrest

nr. 304 142 van 29 maart 2024
in de zaken RvV X, RvV X en RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 8 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS en van attaché N. STERK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekende partijen dienden op 21 november 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Eerste en tweede verzoekende partij werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen

en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 10 augustus 2021. Derde verzoekende partij werd op het CGVS gehoord op 11 augustus 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 27 september 2021 ten aanzien van de verzoekende partijen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook de Raad weigerde verzoekende partijen bij arrest nr. X van 28 januari 2022 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.3. Op 1 maart 2022 dienden verzoekende partijen een volgend verzoek om internationale bescherming in.

1.4. De commissaris-generaal verklaarde deze volgende verzoeken om internationale bescherming op 22 augustus 2022 niet-ontvankelijk. Bij 's Raads arresten van 9 januari 2023 met nrs. X, X en X vernietigde de Raad voormelde beslissingen.

1.5. Op 9 februari 2023 verklaarde de commissaris-generaal de volgende verzoeken om internationale bescherming opnieuw niet-ontvankelijk. De beroepen ingediend tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen bij arresten met nrs. X, X, X van 22 mei 2023.

1.6. Op 6 juni 2023 dienen verzoekende partijen een derde verzoek om internationale bescherming in. Eerste en tweede verzoekende partij worden op het CGVS gehoord op 5 oktober 2023.

1.7. De commissaris-generaal verklaart de tweede volgende verzoeken om internationale bescherming op 13 november 2023 niet-ontvankelijk.

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Iraans staatsburger uit Teheran. Op 21.11.2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

"U werd geboren als moslim. U groeide op in een zeer streng religieuze familie. U diende steeds op tijd te bidden, alle islamitische regels na te leven en u diende er steeds op te letten dat u geen fouten maakte, zo niet zou u gestraft worden. U werd geslagen, gekleineerd, verwaarloosd en thuis alleen gelaten wanneer uw moeder naar een religieuze viering ging. Tot de leeftijd van 17 à 18 jaar praktiseerde u de islam omdat dit verplicht werd van thuis uit. U kon echter geen verbinding maken met de god uit de islam. Toen u 18 jaar was had u er genoeg van en reageerde u furieus wanneer er weer eens een religieuze rouwsessie bij u thuis plaatsvond. U hebt in die periode tevens één keer een overdosis aan pillen geslikt omdat het u allemaal teveel was. Na uw 18de praktiseerde u niet meer effectief maar deed u wel nog alsof om uw ouders niet voor de borst te stuiten. Dit ging zo door tot de dood van uw vader in 2007. U was in Iran, naast uw werk als aannemer, werkzaam op een bazaar. Daar had u een collega genaamd H.. Hij was begin januari 2019 een tijdje verdwenen en u vroeg zich af waar hij was. Na enige tijd contacteerde hij u en liet hij weten dat hij het land ontvlucht was omdat hij zich had bekeerd tot het christendom en daardoor problemen had gekend in Iran. Hij vertelde u toen over de christelijke boodschap en u wou hierover meer weten. U had vervolgens verschillende gesprekken over het christendom met H., dit gedurende twee maanden. Nadien kon hij u via een bevriend iemand een Bijbel bezorgen, dit vlak voor het Perzisch nieuwjaar (i.e. ongeveer maart 2019). Sindsdien bestudeerde u op eigen houtje het christendom. Op 10 tir 1398 (1 juli 2019) besloot u zich te bekeren tot het christendom. Die dag had u immers een passage in de Bijbel gelezen die u trof. Op 21 shahrivar 1398 (12 september 2019) ging u langs bij uw moeder. Die dag was ook uw zus M. daar en haar echtgenoot Mo.. Mo. is werkzaam bij de basij, al kent u zijn precieze functie niet. Uw zus zei u toen dat zij over u gedroomd had. U stond bij die droom in brand omdat u nooit meedoet aan het gebed en omdat u zich niet aan de islamitische regels houdt. Mo. liet u weten dat dit een waarschuwing was dat u verkeerd bezig was. U liet toen aan Mo. weten dat zijn god niet uw god is en dat u zich bekeerd had tot het christendom. Mo. reageerde hier kwaad op en viel u aan. Om de gemoederen te bedaren, vertrok u uit het huis van uw moeder en keerde u terug naar huis. Toen u thuiskwam, belde uw moeder u op en liet u weten dat Mo. naar iemand had gebeld en had verteld dat u zich had bekeerd. U en uw gezin trokken daarop naar een vriend van u, Moh.. U bracht uw schoonvader hiervan op de hoogte. De dag nadien belde uw schoonvader Moh. om u te spreken. Hij vertelde dat Mo. met drie andere personen bij hem was langs geweest. Ze waren op zoek naar u en haalden het hele huis overhoop. Jullie vatten toen het plan aan om naar een kennis van Moh. in het noorden te gaan. De dag nadien, voor jullie naar het noorden trokken, vroeg u aan Moh. om uw Bijbel en laptop op te halen in uw kantoor van uw zaak als aannemer. Moh. keerde echter met lege handen terug. Hij liet u weten dat de bewaker hem had verteld dat er verschillende personen waren langs geweest die hem hadden bedreigd en geslagen. Ze namen vervolgens de aanwezige spullen mee. U en uw gezin vertrokken vervolgens naar het Noorden van Iran. Moh. contacteerde ook een smokkelaar die aan ervoor kon zorgen dat jullie aan de hand van valse documenten inzake verzekering en werk een Italiaans visum konden verkrijgen

en tevens ook een veilige doortocht op de luchthaven. Jullie bleven tot jullie vertrek bij de vriend van Moh. in het Noorden (met uitzondering om op 31 shahrivar 1398 (22 september 2019) het Italiaans visum te regelen). Op 18 aban 1398 (9 november 2019) verliet u, samen met uw echtgenote en uw zoon en dochter, Iran met het vliegtuig. Jullie vlogen via Oekraïne naar Italië. Daar bleven jullie vier dagen tot jullie doorreisden naar België. Op 22 aban 1398 (13 november 2019) kwamen jullie aan in België. U diende, samen met uw echtgenote en uw kinderen, een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. U vreesde bij terugkeer dat Mo. of de Iraanse autoriteiten u zouden vervolgen omwille van uw bekering. U vreesde ook dat uw gezin hierbij gevisieerd zou worden. In België bezocht u sinds december 2019 de Sint-Pieters kerk in Mechelen. U nam eveneens deel aan verschillende Bijbelstudies. Uw echtgenote, Ho. R. (O.V. (...)), bekeerde zich in België ook tot het christendom op 23 november 2020. Uw dochter, M. Z. (O.V. (...)), deed hetzelfde, dit op 15 mei 2021."

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 27 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 januari 2022 de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u, samen met uw echtgenote en uw dochter, op 1 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalde bij uw tweede verzoek aan dat u in België nog steeds religieus actief was en dat u hierdoor niet terug kon naar Iran. Zo volgde u christelijke opleidingen en trachtte u, samen met uw echtgenote mensen te bekeren tot het christendom en uw religieuze kennis te delen. Verder haalde u aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw religieuze activiteiten in België. Dit kwam omdat er een foto van uw doopsel verscheen in een lokale krant in Mechelen. Eveneens verschenen er foto's op een website van de kerk die u bezoekt. Ook uw vrienden en familie in Iran waren op de hoogte van uw religieuze activiteiten in Iran. U vreesde bij terugkeer naar Iran, omwille van uw bekering, de Iraanse autoriteiten en uw familie.

Uw zoon M. Y.(O.V. (...)) werd op 25 februari 2022 meerderjarig en diende op 1 maart 2022, net als u en uw echtgenote en uw dochter, een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Uw zoon kreeg op 22 augustus 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 22 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 9 januari 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitspraak van het CGVS omdat het niet duidelijk was op basis van welke redenen uw zoon als vluchteling werd erkend als vluchteling, wat zijn vluchtmotieven waren en in welke mate deze motieven afwijken of ook gelden voor u en dus een invloed zouden kunnen hebben op uw geloofwaardigheid.

Op 9 februari 2023 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming opnieuw niet-ontvankelijk. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 22 mei 2023 de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Zonder België verlaten te hebben, verzocht u op 6 juni 2023 een derde keer om internationale bescherming. U herhaalt in uw huidig verzoek dat u in België nog steeds religieus actief bent en dat u hierdoor niet terug kan naar Iran. U beweert dat de Iraanse autoriteiten overal spionnen hebben en aldus op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten in België. U herhaalt ook uw problemen met uw familie, vooral dan met uw schoonbroer Mo.. U las in de media dat er onlangs bekeerlingen in Iran in de gevangenis zijn beland. Uw echtgenote en uw dochter namen in België meermaals deel aan protesten gericht tegen het Iraanse regime. U legt in onderhavig verzoek geen documenten neer, maar maakte na uw persoonlijk onderhoud nog schriftelijk een opmerking over aangaande de vraagstelling omtrent de etnie van uw echtgenote.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U stelt voor de DVZ dat u in het verleden tweemaal naar het ziekenhuis moest omdat u een stressaanval kreeg. Daarnaast werpt u op dat u aan hoge bloeddruk lijdt, dat uw hart snel klopt en dat u voor uw onderhoud voor de DVZ – wegens de stress die u ervaart – drie kalmeerpillen innam. U gaf voor de DVZ ook aan dat u omwille van stress alles vergeet en niks meer kan bijleren (Verklaring 3e VIB M., vraag 13 en 21). Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van enige medische/psychische/ geheugen problemen. Bovendien maakte u – toen er expliciet werd gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden - geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ 3e VIB M.). Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaringen van uw huidig verzoek voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS, blijkt ook duidelijk dat u alle nieuwe elementen waarover u heden beschikt op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en

kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Zo bleek u zowel bij de DVZ als het CGVS in staat om de gesprekken over uw volgend verzoek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Het interview op de DVZ en uw onderhoud op het CGVS zijn vlot en op normale wijze geschied en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bekeerde bekering in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Uw tweede verzoek, waar u wederom wees op de bekering van u en uw gezin, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar uw dochter nog aangaf dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer was dan een blote bewering. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft uw verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om in uw hoofde te gewagen van een nood aan internationale bescherming. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Voor wat betreft uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen in Iran en uw religieuze activiteiten in België waarvan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn, herhaalt u uw eerder uiteengezette asielmotieven. U brengt geen enkel element aan om de vaststellingen gedaan in het kader van uw vorige verzoeken hieromtrent te wijzigen. Waar u nu stelt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten door uw schoonbroer, moet opgemerkt worden dat dergelijke bewering geen afbreuk aan het ongeloofwaardig karakter van uw bekering, noch aan het feit dat uit informatie https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Dat u in de media las dat er onlangs bekeerlingen in Iran in de gevangenis zijn beland (Verklaring 3e VIB M., vraag 17), doet hieraan geen afbreuk.

Wat betreft de deelname van uw echtgenote en uw dochter aan betogingen tegen het Iraanse regime en de verspreiding hiervan op sociale media/tv-zenders, dient eveneens verwezen te worden naar bovenstaande vaststelling dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Uw echtgenote en uw dochter hebben evenmin een verhoogd risicoprofiel. Uit niets blijkt evenmin dat zij al in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staan. Daarenboven werd er in de beroepsprocedures van uw echtgenote en uw dochter hun tweede verzoek geoordeeld dat hun politieke activiteiten een duidelijk opportunistisch karakter kennen. De Raad oordeelde daarbij immers als volgt: "Waar verzoekende partij bij aanvullende nota van 12 mei 2023 een overzicht bijbrengt van haar deelname aan protesten in België sedert 23 september 2022 gericht tegen het Iraanse regime en waarvan beeldmateriaal

op de sociale media zou figureren dient te worden opgemerkt dat, aangezien verzoekende partij blijkens het voorgaande geen geloofwaardiger bekering etaleert en aangezien haar religieuze activiteiten in België als opportunistisch worden aangemerkt, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooid/ontplooit eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing van de politieke activiteiten van verzoekende partij, die voorheen blijkens de gegevens van het administratief dossier nooit eerder enige politieke interesse vertoonde en/of politieke activiteiten heeft gevoerd. Dat verzoekende partij, die voorheen kennelijk nooit enige politieke interesse vertoonde, geen politieke activiteiten voerde en nergens melding maakte van enige politieke aspiraties, slechts nadat zij reeds jarenlang in België verbleef en nadat haar eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen en haar tweede verzoek op 22 augustus 2022 niet ontvankelijk werd verklaard, plots politiek actief werd, komt bijzonder opportunistisch over. Daarenboven kan uit de bij de aanvullende nota gevoegde stukken, noch uit de inhoud van de nota zelf, worden afgeleid dat de rol van verzoekende partij op de betreffende protestacties deze van eenvoudige aanwezige en/of deelnemer zou hebben overstegen. Aldus geeft verzoekende partij geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat haar politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging." Noch u, noch uw echtgenote of dochter, bracht enig element aan om de appreciatie van de Raad te wijzigen.

Dat uw dochter opwerpt dat er een vriendin van haar een jaar geleden gearresteerd werd door de Iraanse autoriteiten en nadien zelfmoord pleegde, zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde (Verklaring 3e VIB Z., vraag 18).

Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat – waar uw echtgenote stelt dat zij de Koerdische etnie – heeft – zij zich nooit als dusdanig heeft gemanifesteerd. Gevraagd naar haar etnische origine, stelde uw echtgenote bij haar eerste verzoek zelfs dat ze Fars was (Verklaring DVZ echtgenote 1ste VIB, vraag 1D en CGVS echtgenote 1ste VIB, p. 3 en CGVS echtgenote 3de VIB, p. 5). Zij sprak thuis Farsi en kent enkel maar een paar woorden Koerdisch. Ook tegen u en uw kinderen spreekt ze enkel Farsi. Zij woonde tot haar 17e in Kermanshah maar nadien woonde ze in regio's die voornamelijk bevolkt worden door Farsen, namelijk Shiraz en Teheran. Daar bleef ze wonen tot haar vertrek. Nergens uit blijkt dat ze in Teheran en Shiraz problemen kende door haar Koerdische etnie, noch dat uw echtgenote omwille van haar etnie een verhoogd risicoprofiel zou hebben (CGVS 1e VIB R., p. 4 en CGVS 3e VIB R., p. 3-6).

De na uw persoonlijk onderhoud overgemaakte correctie/verduidelijking is niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Iraans staatsburger uit Kermanshah. Op 21.11.2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

"U werd geboren als moslima. U praktiseerde zo goed als nooit de islam (u nam enkele keren deel aan de ramadan maar verder deed u niets) en groeide op in een niet-streng religieus gezin. U had steeds het gevoel dat de god van de islam ontoegankelijk was. Verder had u moeite met de positie van vrouwen in de islam en met het feit dat de in de islam alles draait rond lust en perversiteit. Hierdoor had u geen sterke band met de islam maar ook nog geen afkeer ervan. Dit kwam pas vier of vijf jaar na uw huwelijk op 20 februari 1998. U zag immers de slechte kant van de islam bij uw schoonfamilie. Zij waren streng religieus en volgden de

regels van de islam precies maar ze waren anderzijds respectloos, hypocriet en achterbaks. Dit zorgde er ook voor dat uw echtgenoot, M. M.(O.V. (...)), al een afkeer had ontwikkeld voor de islam. Een vriend van uw echtgenoot genaamd H. werkte met hem in de bazaar in Iran. Toen H. echter een tijdje verdwenen was, belde hij uw echtgenoot op en liet hem weten dat hij het land had verlaten omdat hij zich bekeerd had. Uw echtgenoot leerde vervolgens in gesprekken met H. het christendom beter kennen. H. zorgde er ook voor dat uw echtgenoot aan een Bijbel geraakte. Daarna begon uw echtgenoot te lezen in deze Bijbel om het christendom verder te leren kennen. Hij bekeerde zich op 10 tir 1398 (1 juli 2019). Toen hij nadien op een dag op bezoek was bij zijn moeder, waren ook zijn zus en haar echtgenoot (Mo.) daar aanwezig. Er ontstond toen een discussie tussen uw echtgenoot en Mo.. Hierop verklaarde uw echtgenoot dat hij zich bekeerd had tot het christendom. Toen uw echtgenoot na dit voorval thuiskwam, belde uw schoonmoeder. Door wat uw schoonmoeder toen aan uw echtgenoot vertelde, besloot hij dat jullie dienden te vertrekken naar een vriend genaamd Moh.. De dag nadien belde uw vader naar uw echtgenoot. Hij liet uw echtgenoot weten dat Mo. en een aantal andere personen naar zijn huis waren gekomen. Ze drongen het huis binnen en doorzochten alles. Hierop besloten u en uw gezin om naar het Noorden van Iran te vluchten, bij een vriend van Moh. op een plek genaamd Chelak in de stad Nowshahr. Jullie besloten dat jullie het land dienden te verlaten en contacteerden een smokkelaar die ervoor kon zorgen dat jullie een Italiaans visum konden verkrijgen. Jullie bleven in Chelak tot jullie vertrek. Op 18 aban 1398 (9 november 2019) verliet u, samen met uw echtgenoot en uw zoon en dochter, Iran met het vliegtuig.

Jullie vlogen via Oekraïne naar Italië. Daar bleven jullie vier dagen tot jullie doorreisden naar België. Op 22 aban 1398 (13 november 2019) kwamen jullie aan in België. U diende, samen met uw echtgenoot en uw kinderen, een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. U vreesde bij terugkeer voor het leven van u en uw kinderen. In België bezocht u sinds uw aankomst de Sint-Pieters kerk in Mechelen. U nam sinds dan eveneens deel aan verschillende Bijbelstudies. U deed dit omdat u nieuwsgierig was omdat u de verandering zag in uw echtgenoot na zijn bekering. U wilde er op dat moment tevens ook zijn voor uw echtgenoot en hem steunen in zijn religieuze activiteiten. Uw echtgenoot betrok u ook in zijn bekeringsproces door de dingen die hij leerde met u te delen. U kwam geleidelijk dichter bij het christendom en bekeerde u op 23 november 2020. Die dag genas uw dochter M. Z. (O.V. (...)) immers wonderbaarlijk van rugproblemen waar ze al 20 dagen last van had sinds een fietsongeluk. Voordien kon ze met heel veel moeite amper bewegen of zitten. Die genezing kwam er toen jullie bij de verantwoordelijke voor de Bijbelstudie in België, J., waren. Hij hield een gebed voor uw dochter maar dit hielp niet om haar te genezen. Pas toen J. aan uw echtgenoot vroeg om zijn hand op haar rug te leggen en te zeggen dat de pijn moest weggaan, ging de pijn effectief weg. Dit was niet het enige feit dat ervoor zorgde dat u zich bekeerde maar speelde wel een belangrijke factor. Uw dochter bekeerde zich net als u en als uw echtgenoot. Zij bekeerde haar in mei 2021." In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 27 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 januari 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u, samen met uw echtgenoot en uw dochter, op 1 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalde bij uw tweede verzoek aan dat u in België nog steeds religieus actief was. Omdat u verhuisd was, bezocht u de kerk van Mechelen niet meer maar volgde u Bijbelstudie bij J. thuis. Tevens volgde u de Bijbelstudie in de Iraanse kerk van Antwerpen en volgde u zoomsessies van een andere kerk in Antwerpen, Mohabad. Verder trachtte u mensen te bekeren, naar de kerk te halen en probeerde u uw religieuze kennis te delen. U trachtte eveneens uw ouders, die nog in Iran verblijven, telefonisch te bekeren. U stelde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte waren van uw religieuze activiteiten in België omdat er veel foto's op sociale media geplaatst werden. U vreesde bij terugkeer naar Iran, omwille van uw bekering, de Iraanse autoriteiten en uw schoonfamilie. U vreesde daarbij ook voor uw kinderen. U wierp verder ook op dat u uw protestants geloof in Iran niet zal kunnen belijden.

Uw zoon M. Y. (O.V. (...)) werd op 25 februari 2022 meerderjarig en diende op 1 maart 2022, net als u en uw echtgenoot en uw dochter, een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Uw zoon kreeg op 22 augustus 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 22 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 9 januari 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitspraak van het CGVS omdat het niet duidelijk was op basis van welke redenen uw zoon als vluchteling werd erkend als vluchteling, wat zijn vluchtmotieven waren en in welke mate deze motieven afwijken of ook gelden voor u en dus een invloed zouden kunnen hebben op uw geloofwaardigheid.

Op 9 februari 2023 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming opnieuw niet-ontvankelijk. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 22 mei 2023 de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Zonder België verlaten te hebben, verzocht u op 6 juni 2023 een derde keer om internationale bescherming. U haalt in onderhavig verzoek aan dat u sinds oktober 2022 deelnam aan meerdere protesten in België, gericht tegen het Iraanse regime. Uw dochter neemt hier ook aan deel. U stelt dat de deelname van u en uw dochter aan deze protesten op verschillende sociale media en televisie-uitzendingen verscheen. Omwille van

uw deelname aan deze protesten vreest u bij terugkeer naar Iran gearresteerd of vermoord te worden door het Iraanse regime.

Ter staving van onderhavig verzoek legt u verschillende foto's en video's van uw deelnames aan protesten in België neer. U overhandigt ook foto's en video's van posts op sociale media waar de deelname van u en uw dochter aan bovengenoemde protesten zichtbaar is.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de bekeerde bekering van uw echtgenoot in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw bekering en aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Uw tweede verzoek, waar u wederom wees op de bekering van u en uw gezin, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar uw dochter nog aangaf dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer was dan een blote bewering. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft de verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om in uw hoofde te gewagen van een nood aan internationale bescherming. In uw verzoekschrift gaf u aan dat u in België meermaals had deelgenomen aan protesten die gericht waren tegen het Iraanse regime. De Raad oordeelde dat uw deelnames aan deze protesten een duidelijk opportunistisch karakter hadden. Bovendien voegde de Raad eraan toe dat nergens uit bleek dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hier gevolgen aan zouden willen koppelen. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg rusten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er dient opgemerkt te worden dat uw derde verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot in het kader van zijn derde verzoek. Dit derde verzoek van uw echtgenoot werd niet-ontvankelijk verklaard en de beslissing luidt als volgt:

(...)

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen ten aanzien van derde verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Iraans staatsburger uit Karaj. Op 21.11.2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

"U werd geboren als moslima. U praktiseerde echter zo goed als nooit de islam. U bad enkel een paar keren op de leeftijd van 15 jaar oud. U had moeite met de islam omdat u tijdens de periode van uw menstruatie niet mocht bidden omdat u op dat moment als vuil beschouwd werd. Uw vader, M. M. (O.V. (...)), was steeds een agressief persoon en nam medicatie. Zijn familie was bovendien streng religieus en u merkte hier ook de slechte kant van de islam. Uw vader kwam in contact met het christendom via een kennis van hem die op de bazaar werkte, H. Hij had telefonische gesprekken met hem over het christendom. Uw vader bekeerde zich vervolgens in tir 1398 (juni/juli 2019). Na zijn bekering merkte u dat uw vader veel kalmer was geworden. In shahrivar 1398 (augustus/september 2019) ging uw vader bij uw grootmoeder langs. Daar had hij een woordenwisseling met Mo., de echtgenoot van uw tante, die lid is van de basij. De aanleiding van de woordenwisseling was dat uw vader tegen Mo. had verteld dat hij zich bekeerd had. Hierop gingen jullie naar het huis van een vriend van de familie genaamd Moh.. Toen jullie daar waren, liet uw grootvader weten dat Mo. en drie andere personen naar zijn huis waren gekomen. Ze waren op zoek naar uw vader. Hierop gingen jullie naar het Noorden van Iran, in Shomal. Op 18 aban 1398 (9 november 2019) verliet u, samen met uw ouders en uw broer, Iran met het vliegtuig. Jullie vlogen via Oekraïne naar Italië. Daar bleven jullie vier dagen tot jullie doorreisden naar België. Op 22 aban 1398 (13 november 2019) kwamen jullie aan in België. U diende, samen met uw ouders en uw broer, een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. U vreesde bij terugkeer voor het leven en dat van uw gezin. U voelde zich bij uw aankomst in België mentaal slecht. Om dit te verhelpen ging u van bij uw aankomst met uw ouders mee naar de kerk (de Sint-Pieters kerk in Mechelen) en naar de Bijbelstudie. U voelde zich geleidelijk beter en besloot u te bekeren op 15 mei 2021. Ook uw moeder had zich in België tot het christendom bekeerd, dit op 23 november 2020."

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 27 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 januari 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u, samen met uw ouders, op 1 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalde bij uw tweede verzoek aan dat de problemen in Iran omwille van uw vader zijn bekering nog steeds bestonden. U vreesde hierdoor nog steeds de familie van uw vader. U herhaalde tevens uw bekering en stelde dat u hierdoor niet terug kon keren naar Iran. U stelde hierdoor geen toekomst te hebben. U zou immers niet kunnen werken, niet kunnen studeren, niet kunnen trouwen en het christendom niet kunnen praktiseren. U haalde ook aan dat u uw vrienden in Iran trachtte te bekeren tot het christendom. U was in België nog steeds religieus actief. U nam deel aan de Bijbelstudie en fungeerde als tolk in de kerk. U vertelde ook christelijke verhalen aan kinderen. Verder haalde u ook aan dat u in Iran een "negatief nummer" zou hebben omdat u internationale bescherming had aangevraagd in Europa.

Uw broer M. Y. (O.V(...)) werd op 25 februari 2022 meerderjarig en diende op 1 maart 2022, net als u en uw ouders, een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Uw broer kreeg op 22 augustus 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 22 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 9 januari 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitspraak van het CGVS omdat het niet duidelijk was op basis van welke redenen uw broer als vluchteling werd erkend als vluchteling, wat zijn vluchtmotieven waren en in welke mate deze motieven afwijken of ook gelden voor u en dus een invloed zouden kunnen hebben op uw geloofwaardigheid.

Op 9 februari 2023 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming opnieuw niet-ontvankelijk. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 22 mei 2023 de beslissing van het Commissariaat-generaal.

Zonder België verlaten te hebben, verzocht u op 6 juni 2023 een derde keer om internationale bescherming. U haalt in uw derde verzoek aan dat u sinds september 2022 deelnam aan meerdere protesten in België, gericht tegen het Iraanse regime. Uw moeder neemt hier ook aan deel. U stelt dat de deelname van u en uw moeder aan deze protesten op verschillende sociale media en televisie-uitzendingen verscheen. Omwille van uw deelname aan deze protesten vreest u bij terugkeer naar Iran gearresteerd of vermoord te worden door het Iraanse regime dat volgens u actief mensen opspoort, ook buiten Iran. Ten gevolge van het grote aantal views op sociale media lijkt het u onwaarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten niet op de hoogte zijn van uw activiteiten. U haalt aan dat een vriendin van u, Y. A. F., een jaar geleden gearresteerd werd door de Iraanse autoriteiten. Ze pleegde nadien zelfmoord.

Ter staving van onderhavig verzoek legt u verschillende foto's en video's van uw deelnames aan protesten in België neer. U overhandigt ook foto's en video's van posts op sociale media waar de deelname van u en uw moeder aan bovengenoemde protesten zichtbaar is. Daarnaast overhandigt u ook een link van uw Instagramprofiel.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de bekeerde bekering van uw vader in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw bekering en aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Uw tweede verzoek, waar u zich bleef beroepen op de bekering van u en uw familie, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar u nog aangaf dat u een negatief nummer hebt bij de Iraanse autoriteiten omdat u een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer dan een blote bewering betreft. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft de verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. In uw verzoekschrift gericht aan de Raad gaf u aan dat u in België meermaals had deelgenomen aan protesten die gericht waren tegen het Iraanse regime. De Raad oordeelde dat uw deelnames aan deze protesten een duidelijk opportunistisch karakter hadden. Bovendien voegde de Raad eraan toe dat nergens uit blijkt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hier gevolgen aan zouden willen koppelen. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er dient opgemerkt te worden dat uw derde verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader in het kader van zijn derde verzoek. Dit derde verzoek van uw vader werd niet-ontvankelijk verklaard en de beslissing luidt als volgt:

(...)

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Eerste verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 305 672, is de echtgenoot van tweede verzoekende partij, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 305 675 en de vader van derde verzoekende partij wiens beroep bij de Raad is gekend onder het rolnummer 305 677. Verzoekende partijen beroepen zich op quasi dezelfde vluchtmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op quasi dezelfde motieven. In de verzoekschriften worden dezelfde middelen aangevoerd met een quasi identiek betoog. Gelet op het voorgaande moeten deze drie zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid en met het oog op een goede rechtsbedeling, worden samengevoegd.

3. Over de gegrondheid van de beroepen

3.1. De verzoekschriften

Verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48 tot en met 48/6 en van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de beginselen van behoorlijk bestuur zijnde het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Tevens voeren zij de schending aan van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel en van de "redelijke termijn".

Vooreerst bekritiseren verzoekende partijen het gegeven dat de bestreden beslissingen door de commissaris-generaal niet werden getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van de verzoeken zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Er wordt in dit verband aangevoerd dat nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd en dat naast artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet ook het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel werden geschonden.

Verder voeren verzoekende partijen aan dat in de bestreden beslissingen niet wordt gemotiveerd waarom zij niet werden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud.

In de verzoekschriften wordt ten slotte omstandig ingegaan op de aangehaalde nieuwe elementen/feiten.

3.2. Stukken

Ter staving van de verzoekschriften voegen verzoekende partijen het Algemeen Ambtsbericht - Iran van september 2023 toe.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop een bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van een beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en zijn kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

Waar verzoekende partijen bekritisieren dat de bestreden beslissingen geen motivering verschaffen waarom de wettelijk vereiste termijn van tien dagen bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en er evenmin wordt gemotiveerd waarom geen persoonlijk onderhoud

plaatsvond, kan de Raad geen schending van de motiveringsplicht vaststellen. Verzoekende partijen tonen immers niet aan dat deze omissies en de huidige weergegeven motivering in de bestreden beslissingen hen niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de huidige bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Wat betreft de kritiek inzake de niet gerespecteerde beslissingstermijn van tien dagen vervat in artikel 57/6, § 3, vierde lid, wijst de Raad erop dat deze bepaling luidt als volgt:

“De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden.”

In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: *“Gezien, in het geval de Commissaris-generaal beslist tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek, het vermoeden bestaat dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming, hetzij omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU, hetzij omdat hij afkomstig is uit een lidstaat van de EU of uit een staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de EU, hetzij omdat hij bescherming kan krijgen in een derde land waarmee hij een band heeft, wordt de beslissingstermijn voor de nietontvankelijke verzoeken ingekort tot vijftien werkdagen. Van deze termijn kan afgeweken worden ingeval van een volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2. Gezien het onderzoek van de nieuwe elementen snel kan gebeuren, is het aangewezen dat een beslissing tot al dan niet ontvankelijkheid van een volgend verzoek wordt genomen binnen een termijn van tien werkdagen. (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 109).”*

Hieruit blijkt overduidelijk dat de in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet opgenomen termijn een louter indicatieve ordetermijn betreft waarbij de wetgever het aangewezen acht om deze verzoeken snel (binnen een termijn van tien werkdagen) te behandelen. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. Verzoekende partijen tonen ook niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren dat hun verzoeken om internationale bescherming sneller hadden moeten worden behandeld. Zij kunnen bezwaarlijk beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun relaas. De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° uitleg te verschaffen waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd.

Met betrekking tot het betoog dat verzoekende partijen niet gehoord werden in het kader van hun huidige volgend verzoek om internationale bescherming, stelt de Raad in de eerste plaats vast dat in tegenstelling tot wat wordt betoogd, eerste en tweede verzoekende partij wel degelijk werden gehoord op het CGVS. Zodoende is het betoog hieromtrent aangaande eerste en tweede verzoekende partij niet dienstig. Aangaande derde verzoekende partij moet vastgesteld worden dat in de verzoekschriften geen valabele elementen worden bijgebracht die derde verzoekende partij zou hebben aangevoerd indien zij op het Commissariaat-generaal een nieuw persoonlijk onderhoud had gehad en dat zou hebben kunnen leiden tot een andere afloop van de procedure, met name het al dan niet ontvankelijk verklaren van haar tweede volgend verzoek om internationale bescherming. De Raad dient hierbij aan te stippen dat derde verzoekende partij haar vluchtrelaas reeds heeft kunnen toelichten tijdens een persoonlijk onderhoud in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming en dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) de kans heeft gekregen nieuwe elementen aan te geven alsook nieuwe documenten heeft kunnen neerleggen die zij tevens heeft kunnen toelichten bij de DVZ.

Verzoekende partijen kunnen evenmin gevolgd worden waar zij menen dat verwerende partij in de bestreden beslissingen had moeten motiveren waarom derde verzoekende partij niet uitgenodigd werden voor een persoonlijk onderhoud. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is de commissaris-generaal immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer : (...) de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.”* Verzoekende partijen voegen een voorwaarde toe aan de wet waar zij menen dat verwerende partij in haar beslissing dient te motiveren waarom toepassing wordt gemaakt van voormelde bepaling. Voorts dient benadrukt te worden dat derde verzoekende partij tijdens het onderhoud bij de DVZ in het kader van het huidige verzoek werd verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van de verklaringen aldaar na zou gaan of de aanvraag al dan niet in overweging diende te worden genomen, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om haar voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud (Verklaring volgend verzoek van 29 juni 2023, tweede pagina, onder de hoofding “MOTIEVEN”). Derde verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen

op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van de aanvraag reeds op de DVZ aan te brengen. Verzoekende partijen waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen bij de DVZ.

Deze onderdelen van het middel, inzake de formele motiveringsplicht, het vertrouwensbeginsel, de redelijke termijn en het rechtszekerheidsbeginsel, kunnen in zoverre niet aangenomen worden.

Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.3. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden vastgesteld dat verzoekende partijen deze motieven in de bestreden beslissingen niet aanvechten, noch betwisten.

In de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij wordt hieromtrent met reden als volgt overwogen:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U stelt voor de DVZ dat u in het verleden tweemaal naar het ziekenhuis moest omdat u een stressaanval kreeg. Daarnaast werpt u op dat u aan hoge bloeddruk lijdt, dat uw hart snel klopt en dat u voor uw onderhoud voor de DVZ – wegens de stress die u ervaart – drie kalmeerpillen innam. U gaf voor de DVZ ook aan dat u omwille van stress alles vergeet en niks meer kan bijleren (Verklaring 3e VIB M., vraag 13 en 21). Er dient echter opgemerkt te worden dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van enige medische/psychische/ geheugen problemen. Bovendien maakte u – toen er expliciet werd gepeild naar eventuele bijzondere procedurele noden - geen gewag van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw relaas of uw deelname aan onderhavige procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ 3e VIB M.). Uit de elementen die in uw administratief dossier voorhanden zijn, en met name de verklaringen van uw huidig verzoek voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS, blijkt ook duidelijk dat u alle nieuwe elementen waarover u heden beschikt op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken zoals de wet dit voorschrijft. Zo bleek u zowel bij de DVZ als het CGVS in staat om de gesprekken over uw volgend verzoek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke, concrete en gedetailleerde antwoorden te formuleren. Het interview op de DVZ en uw onderhoud op het CGVS zijn vlot en op normale wijze geschied en hieruit kunnen geen problemen worden afgeleid. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Wat tweede verzoekende partij betreft kan gewezen worden op volgende motieven:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

En wat derde verzoekende partij betreft, wijst de Raad op volgende overwegingen in de bestreden beslissing genomen in haar hoofde:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bij gebrek aan enig dienstig verweer maakt de Raad voorgaande concrete motieven tot de zijnde.

In de gegeven omstandigheden kan ook volgens de Raad redelijkerwijze worden aangenomen dat de rechten van verzoekende partijen in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat ze konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.4. De bestreden beslissingen steunen op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er bijgevolg nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partijen om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer een verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.3.5. Onderzoek van de nieuwe elementen

3.3.5.1. Verzoekende partijen volharden in hun volgend verzoek om internationale bescherming in hun eerder aangehaalde vervolgingsvrees en wijzen op hun religieuze en politieke activiteiten in België.

Ter staving van hun huidig verzoek hebben verzoekende partijen volgende documenten bijgebracht: foto's en video's van de deelnames aan protesten in België met betrekking tot tweede en derde verzoekende partij,

foto's en video's van posts op sociale media ter staving van de zichtbare deelname van tweede en derde verzoekende partij aan protesten en een link van het Instagramprofiel van derde verzoekende partij.

Ter staving van de verzoekschriften voegen verzoekende partijen het Algemeen Ambtsbericht - Iran van september 2023 toe.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

3.3.5.2. In de bestreden beslissingen wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat het tweede volgend verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen niet-ontvankelijk moet worden verklaard omdat zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen en dat het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen beschikt.

3.3.5.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften geen overtuigende argumenten bijbrengen die het geheel van motieven - die pertinent en draagkrachtig zijn, die steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten dat zij geen nieuwe elementen of feiten hebben aangebracht - kunnen weerleggen of ontkrachten. Het komt verzoekende partijen toe om voormelde motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij zoals hierna zal blijken echter in gebreke blijven.

3.3.5.4. Met betrekking tot de verklaringen van verzoekende partijen aangaande hun vervolgingsvrees wegens het eerder aangehaald vluchtrelaas en wegens hun bekering merkt de Raad op dat verzoekende partijen dit element reeds hebben aangebracht in het kader van hun vorige verzoeken om internationale bescherming hetgeen reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad werd beoordeeld.

Zo wordt in de bestreden beslissing met betrekking tot eerste verzoekende partij op goede gronden het volgende opgemerkt:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bekeerde bekering in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Uw tweede verzoek, waar u wederom wees op de bekering van u en uw gezin, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar uw dochter nog aangaf dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer was dan een blote bewering. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft uw verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om in uw hoofde te gewagen van een nood aan internationale bescherming. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Voor wat betreft uw beweerde bekering, de daaraan gekoppelde problemen in Iran en uw religieuze activiteiten in België waarvan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn, herhaalt u uw eerder uiteengezette asielmotieven. U brengt geen enkel element aan om de vaststellingen gedaan in het kader van uw vorige verzoeken hieromtrent te wijzigen.”

In de bestreden beslissing met betrekking tot tweede verzoekende partij wordt pertinent geoordeeld:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de bekeerde bekering van uw echtgenoot in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw bekering en aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Uw tweede verzoek, waar u wederom wees op de bekering van u en uw gezin, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar uw dochter nog aangaf dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer was dan een blote bewering. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft de verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om in uw hoofde te gewagen van een nood aan internationale bescherming. In uw verzoekschrift gaf u aan dat u in België meermaals had deelgenomen aan protesten die gericht waren tegen het Iraanse regime. De Raad oordeelde dat uw deelnames aan deze protesten een duidelijk opportunistisch karakter hadden. Bovendien voegde de Raad eraan toe dat nergens uit bleek dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hier gevolgen aan zouden willen koppelen. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

En wat derde verzoekende partij betreft, wordt terecht geoordeeld:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de bekeerde bekering van uw vader in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw bekering en aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Uw tweede verzoek, waar u zich bleef beroepen op de bekering van u en uw familie, werd niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen elementen had aangebracht die de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek konden opheffen. Waar u nog aangaf dat u een negatief nummer hebt bij de Iraanse autoriteiten omdat u een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Europa werd opgemerkt dat dit niets meer dan een blote bewering betreft. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De Raad voegde voor wat betreft de verwijzing naar de recente protesten in Iran toe dat dergelijke verwijzing niet volstaat om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. In uw verzoekschrift gericht aan de Raad gaf u aan dat u in België meermaals had deelgenomen aan protesten die gericht waren tegen het Iraanse regime. De Raad oordeelde dat uw deelnames aan deze protesten een duidelijk opportunistisch karakter hadden. Bovendien voegde de Raad eraan toe dat nergens uit blijkt dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of dat ze hier gevolgen aan zouden willen koppelen. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”

Met betrekking tot de reeds aangehaalde en beoordeelde elementen kan het volstaan te verwijzen naar de eerdere beslissingen van het CGVS en de arresten met nr. 267 466 van de Raad van 28 januari 2022 en nrs. 289 107, 289 108, 289 109 van 22 mei 2023.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming, de beslissingen met betrekking tot de vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Hoewel dit echter niet wegneemt dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, moet in casu het volgende aangestipt worden. Verzoekende partijen blijven in het kader van hun huidig volgend verzoek vasthouden aan hun vluchtmotieven zoals uiteengezet in hun eerdere verzoeken om internationale bescherming en reiken thans verder elementen aan die een voortzetting vormen van een relaas dat ongeloofwaardig werd bevonden en waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken. Dat verzoekende partijen verder borduren op hetzelfde relaas, voegt niets nieuws of wezenlijks toe aan hun dossier.

Met betrekking tot de bijkomende verklaringen van eerste verzoekende partij wordt nog met reden overwogen als volgt:

“Waar u nu stelt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten door uw schoonbroer, moet opgemerkt worden dat dergelijke bewering geen afbreuk aan het ongeloofwaardig karakter van uw bekering, noch aan het feit dat uit informatie https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Dat u in de media las dat er onlangs bekeerlingen in Iran in de gevangenis zijn beland (Verklaring 3e VIB M., vraag 17), doet hieraan geen afbreuk.”

Door slechts te volharden in hun bekering en religieuze activiteiten, te poneren dat het afzweren van de islam en het aannemen van de christelijke overtuigingen een evoluerend proces zijn en de (eerder) neergelegde documenten te benadrukken, brengen verzoekende partijen geen dienstige argumenten bij die de pertinente motieven, die steun vinden in zijn administratief dossier, kunnen weerleggen.

Evenmin brengen verzoekende partijen informatie aan waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn (cf. infra)

Met betrekking tot de politieke activiteiten van tweede en derde verzoekende partij wordt voorts terdege gemotiveerd:

“Wat betreft de deelname van uw echtgenote en uw dochter aan betogingen tegen het Iraanse regime en de verspreiding hiervan op sociale media/tv-zenders, dient eveneens verwezen te worden naar bovenstaande vaststelling dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Uw echtgenote en uw dochter hebben evenmin een verhoogd risicoprofiel. Uit niets blijkt evenmin dat zij al in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staan. Daarenboven werd er in de beroepsprocedures van uw echtgenote en uw dochter hun tweede verzoek geoordeeld dat hun politieke activiteiten een duidelijk opportunistisch karakter kennen. De Raad oordeelde daarbij immers als volgt: “Waar verzoekende partij bij aanvullende nota van 12 mei 2023 een overzicht bijbrengt van haar deelname aan protesten in België sedert 23 september 2022 gericht tegen het Iraanse regime en waarvan beeldmateriaal op de sociale media zou figureren dient te worden opgemerkt dat, aangezien verzoekende partij blijkens het voorgaande geen geloofwaardiger bekering etaleert en aangezien haar religieuze activiteiten in België als opportunistisch worden aangemerkt, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooit/ontplooit eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing van de politieke activiteiten van verzoekende partij, die voorheen blijkens de gegevens van het administratief dossier nooit eerder enige politieke interesse vertoonde en/of politieke activiteiten heeft gevoerd. Dat verzoekende partij, die voorheen kennelijk nooit enige politieke interesse vertoonde, geen politieke activiteiten voerde en nergens melding maakte van enige politieke aspiraties, slechts nadat zij reeds jarenlang in België verbleef en nadat haar eerste verzoek om internationale

bescherming werd afgewezen en haar tweede verzoek op 22 augustus 2022 niet ontvankelijk werd verklaard, plots politiek actief werd, komt bijzonder opportunistisch over. Daarenboven kan uit de bij de aanvullende nota gevoegde stukken, noch uit de inhoud van de nota zelf, worden afgeleid dat de rol van verzoekende partij op de betreffende protestacties deze van eenvoudige aanwezige en/of deelnemer zou hebben overstegen. Aldus geeft verzoekende partij geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat haar politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging.” Noch u, noch uw echtgenote of dochter, bracht enig element aan om de appreciatie van de Raad te wijzigen.”

Tweede en derde verzoekende partijen benadrukken hun politieke activiteiten in België en de neergelegde documenten doch brengen geen valabele argumenten bij die voorgaande concrete, omstandige motieven kunnen ontkrachten.

Wat de situatie betreft van terugkeerders merkt de Raad nog op dat reeds in het kader van de eerdere beschermingsverzoeken werd aangestipt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een terugkeer slechts problemen zal veroorzaken wanneer sprake is van een verhoogd risicoprofiel, wat in casu niet aannemelijk wordt gemaakt. Er werd hierbij ook reeds aangegeven dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens activiteiten op sociale media met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom.

Hierbij kan verder gewezen worden op de recente COI focus “*IRAN- Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten*” van 10 mei 2023 aangehaald door verweerder waaruit kan vastgesteld worden dat niettegenstaande Iran één van de belangrijkste actoren van transnationale repressie is, de capaciteit van de Iraanse autoriteiten om de sociale media van haar burgers in het buitenland te monitoren niet onbeperkt is, dat hoofdzakelijk activisten in ballingschap, doch niet alle, worden gemonitord, dat het regime prioriteiten stelt op basis van haar belangen en dat deze kunnen wijzigen. Volgens de geraadpleegde cybersecurityexpert liggen de prioriteiten thans bij journalisten en activisten van etnische minderheden en ook milieuactivisten. De hoofddoelstelling van de surveillanceactiviteiten in het buitenland, hoofdzakelijk via het online monitoren van openbare informatie op het internet, is het maken van profielen over de doelwitten en het in kaart brengen van netwerken (p. 20). De internetsurveillance is sinds de dood van Mahsa Amini in september 2022 en de daarop volgende straatprotesten naar alle waarschijnlijkheid opgevoerd (p. 22-23). De hoeveelheid kritiek die een persoon uit op het regime is overigens geen grote factor in het vergroten van het risico dat een cyberdissident in ballingschap gemonitord wordt, doch de invloed die een persoon heeft bepaalt of deze een prioriteit vormt voor het regime waarbij bijvoorbeeld het hebben van 10.000 volgers niet belangrijk wordt geacht (p. 20-21).

In casu moet beklemtoond worden dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig werd bevonden en verzoekende partijen ook niet aantonen een groot bereik te hebben op hun sociale media. Dat verzoekende partijen te zien zijn op foto's en video's kan hier geen ander licht op werpen.

Voorts merkt de Raad nog op dat uit voormelde COI van mei 2023 niet kan worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen leggen geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt.

De meeste in het buitenland wonende Iraniërs ondervinden doorgaans geen problemen bij terugkeer. Profielen van personen die in de verslagperiode (1 maart 2020 tot en met 31 maart 2023) van de COI Focus van 10 mei 2023 toch problemen kenden met de Iraanse autoriteiten bij terugkeer, zijn personen met een dubbele nationaliteit en Iraanse atleten die in het buitenland hun steun betuigen aan de straatprotesten in Iran (p. 31). Er werden verder geen verifieerbare berichten gevonden van afgewezen verzoekers om internationale bescherming vanuit Europa die na een terugkeer naar Iran ernstige problemen hebben ondervonden met de Iraanse autoriteiten en de geraadpleegde experts maken evenmin melding van grote problemen (p. 30-35). Hierbij wordt aangestipt dat het aanvragen van internationale bescherming in het buitenland op zichzelf in Iran niet strafbaar is (p. 9). De Iraanse overheden hebben verder doorgaans weinig interesse in het strafrechtelijk vervolgen van afgewezen Iraanse asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet hebben geplaatst over het algemeen (nog steeds) weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien, ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. De behandeling van terugkeerders, inclusief afgewezen verzoekers om internationale bescherming, is afhankelijk van hun profiel voor hun vertrek uit Iran en hun activiteiten bij terugkeer. Het zijn vooral personen die al een hoog profiel hadden, in het bijzonder politieke activisten, die bij een terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Tenzij zij voor hun vertrek uit Iran al in de negatieve aandacht stonden van de Iraanse overheden,

kan worden aangenomen dat terugkeerders in het algemeen de aandacht van de Iraanse overheden waarschijnlijk niet zullen trekken en een laag risico lopen op monitoring, mishandeling of discriminatie (p. 33-35). De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat een loutere mogelijkheid van een behandeling die raakt aan vervolging of ernstige schade niet voldoende is.

Er dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, de reeds hoger gedane vaststellingen in acht genomen, het bestaan van risicofactoren in hun hoofde niet aantonen of aannemelijk maken. De Raad herhaalt hierbij dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig werd bevonden en zij niet hebben aangetoond dat zij vóór hun (legaal) vertrek uit Iran reeds in het vizier stonden van de Iraanse autoriteiten.

Verzoekende partijen brengen met hun verwijzing naar het Nederlands Ambtsbericht van september 2023 waaruit blijkt dat er bij terugkeer ondervragingen mogelijk zijn met mogelijke problemen, geen informatie aan die voorgaande analyse en de conclusie kan ontkrachten dat Iraanse autoriteiten vooral personen monitoren die zij als een bedreiging zien, bijvoorbeeld omdat zij reeds eerder in de verhoogde aandacht van de Iraanse autoriteiten stonden, omdat zij bekendheid genieten of politieke activisten zijn, *quod non in casu*.

Uit de door verzoekende partijen bijgebrachte informatie blijkt geenszins een systematische vervolging bij terugkeer van Iraniërs wegens hun activiteiten buiten Iran.

Uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt verder dat terugkeerders bij aankomst op de Iman Khomeini International Airport (IKA) in Teheran inderdaad (nog steeds) onderworpen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles (p. 26 e.v.). Iraniërs die met een gewoon paspoort terugreizen worden door de Iraanse autoriteiten over het algemeen als gewone reizigers beschouwd. Iraniërs die gedwongen terugkeren of Iraniërs die met een *laissez-passer* reizen worden bij aankomst op de IKA luchthaven aan een nader onderzoek onderworpen aan de hand van een ondervraging. De Iraanse immigratiepolitie ondervraagt gedwongen terugkeerders of terugkeerders met een *laissez-passer* over de omstandigheden van hun vertrek uit Iran, om na te gaan of er sprake is van een illegale uitreis, alsook over de reden van een eventueel verzoek om internationale bescherming in het buitenland (p. 29-30). Verder blijkt dat er sinds eind 2021 – begin 2022 verschillende in Europa wonende Iraniërs, waaronder Iraniërs met een dubbele nationaliteit, vluchtelingen en Iraniërs die in het buitenland verblijven, bij aankomst op de luchthaven worden ondervraagd nadat ze door de paspoortcontrole zijn gegaan en een inreisstempel ontvangen hebben. Daarbij hangt het van de individuele omstandigheden in een zaak af of iemand na terugkeer wordt ondervraagd (p. 28). Blijkens de landeninformatie is er voorts geen sprake van een systematische controle van sociale media-profielen op de luchthaven. Wanneer dit wel gebeurt, is dit voornamelijk bij terugkeerders van wie een vermoeden bestaat van activisme of illegale activiteiten. Sociale media zijn verder van bijzonder belang wanneer een terugkeerder veel volgers heeft. Een van de geraadpleegde cybersecurityexperten verklaart het dan weer waarschijnlijk dat de Iraanse autoriteiten vragen naar de sociale media-profielen van jonge mensen die in westerse landen wonen waarin het regime geïnteresseerd is, zoals Canada, de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Nederland en dat bepaalde werkprofielen van terugkerende personen die in het Westen wonen gescreend zullen worden (*ibid.*, p. 29).

De Raad merkt op dat uit de COI Focus van 10 mei 2023 blijkt dat Iran sinds geruime tijd het beleid hanteert om geen gedwongen terugkeer te aanvaarden (p. 24). Een terugkeer met een *laissez-passer* leidt luidens deze COI Focus (p. 29-35) tot nader onderzoek aan de hand van een ondervraging bij aankomst in Iran, omdat dit zou kunnen betekenen dat iemand illegaal is uitgereisd en dat terugkeerders met een *laissez-passer* worden gemarkeerd als personen die om internationale bescherming hebben verzocht, waardoor deze mogelijks zullen ondervraagd worden over de reden van het beschermingsverzoek, de omstandigheden van hun vertrek uit Iran en waarom ze reizen met een *laissez-passer*. Nog volgens de COI Focus van 10 mei 2023 duren de verhoren bij aankomst van terugkeerders met een *laissez-passer* een half uur tot een uur, al kan dit langer zijn indien de terugkeerder ontwijkend antwoordt of als de Iraanse autoriteiten vermoeden dat de terugkeerder in het verleden criminele feiten heeft gepleegd. Arrestatie en mishandeling zijn bij een dergelijke ondervraging niet gebruikelijk. Het loutere gegeven dat verzoekende partijen die Iran legaal zijn uitgereisd (Verklaring DVZ eerste verzoekende partij van 6 januari 2020, p. 13; Verklaring DVZ tweede verzoekende partij van 6 januari 2020, p. 13; Verklaring DVZ derde verzoekende partij van 6 januari 2020, p. 13), bij binnenkomst in Iran mogelijks ondervraagd zullen worden naar de redenen van hun vertrek en asielrelaas betekent niet zonder meer dat zij bij terugkeer een reëel risico lopen op mishandeling. Dit gegeven kan op zich bezwaarlijk leiden tot het besluit dat er in hoofde van verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen.

Gelet op het vaststaand ongeloofwaardig vluchtrelaas, kan niet blijken dat verzoekende partijen eerder in de negatieve aandacht hebben gestaan van de Iraanse autoriteiten noch kan uit de elementen in het rechtsplegingsdossier blijken dat zij anderszins voor hen personen van belang zouden zijn. Verzoekende partijen tonen nergens aan dat zij in de negatieve aandacht van de Iraanse autoriteiten staan, in ieder geval niet meer dan andere afgewezen verzoekers om internationale bescherming die terugkeren naar Iran. Er zijn

geen concrete aanknopingspunten dat verzoekende partijen bij terugkeer naar Iran als een risico of bedreiging zullen worden beschouwd en aan een reëel gevaar voor vervolging of ernstige schade zullen worden blootgesteld.

Verzoekende partijen laten verder volgende motieven ongemoeid:

“Dat uw dochter opwerpt dat er een vriendin van haar een jaar geleden gearresteerd werd door de Iraanse autoriteiten en nadien zelfmoord pleegde, zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde (Verklaring 3e VIB Z., vraag 18).”

Deze motieven blijven overeind.

Inzake de algemene situatie in Iran wordt er nog op gewezen dat een verwijzing hiernaar in het geheel niet kan volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks in concreto aannemelijk te maken en blijven hier, de hoger gedane vaststellingen acht genomen, in gebreke.

Inzake de Koerdische etnie van tweede verzoekende partij, treedt de Raad vervolgens deze overwegingen bij:

“Volledigheidshalve kan opgemerkt worden dat – waar uw echtgenote stelt dat zij de Koerdische etnie – heeft – zij zich nooit als dusdanig heeft gemanifesteerd. Gevraagd naar haar etnische origine, stelde uw echtgenote bij haar eerste verzoek zelfs dat ze Fars was (Verklaring DVZ echtgenote 1ste VIB, vraag 1D en CGVS echtgenote 1ste VIB, p. 3 en CGVS echtgenote 3de VIB, p. 5). Zij sprak thuis Farsi en kent enkel maar een paar woorden Koerdisch. Ook tegen u en uw kinderen spreekt ze enkel Farsi. Zij woonde tot haar 17e in Kermanshah maar nadien woonde ze in regio's die voornamelijk bevolkt worden door Farsen, namelijk Shiraz en Teheran. Daar bleef ze wonen tot haar vertrek. Nergens uit blijkt dat ze in Teheran en Shiraz problemen kende door haar Koerdische etnie, noch dat uw echtgenote omwille van haar etnie een verhoogd risicoprofiel zou hebben (CGVS 1e VIB R., p. 4 en CGVS 3e VIB R., p. 3-6).

De na uw persoonlijk onderhoud overgemaakte correctie/verduidelijking is niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen.”

Bij gebrek aan enig verweer slagen verzoekende partijen er niet in een ander licht te werpen op deze pertinente en concrete motieven.

In zoverre in de verzoekschriften de situatie van (jonge) vrouwen beklemd wordt, moet in de eerste plaats vastgesteld worden dat in casu geen informatie wordt bijgebracht waaruit blijkt dat het louter behoren tot de sociale groep van de vrouwen of jonge meisjes volstaat om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden ontwaard dat er sprake is van groepsvervolging tegen vrouwen en/of meisjes, waardoor in dit verband individuele elementen dienen aangereikt te worden om een vrees, als vrouw, te concretiseren, waartoe verzoekende partijen echter in gebreke blijven.

Een loutere verwijzing naar de huidige algemene situatie in Iran met betrekking tot (jonge) vrouwen en de hypothetische stelling uitgesloten te worden door de samenleving is onvoldoende om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vervolgingsvrees overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag.

De Raad merkt verder op dat het loutere feit dat men zich in Iran in het openbaar zou dienen te conformeren aan bepaalde restricties onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zo volstaat het bestaan van vestimentaire beperkingen op zich niet om in hoofde van tweede verzoekende partij en de dochters een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te nemen. Deze beperking is gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene, in de Islamitische Republiek Iran geldende rechtsregels. Verwerende partij stelt in dit verband in de bestreden beslissing vast dat het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut is en het opleggen van beperkingen aan voornoemd recht tot de soevereine bevoegdheid behoort van de verscheidene nationale staten.

De Raad stelt in casu nog vast dat tweede verzoekende partij, die heel haar leven in Iran heeft gewoond, alsook derde verzoekende partij, die ondanks haar mondig Nederlands zoals blijkt ter terechtzitting en haar hogere studies alhier hetgeen lovenswaardig is nog steeds het Farsi beheerst en tot en met haar achttiende in Iran heeft gewoond alwaar zij school kon lopen en overigens nog contacten heeft onderhouden met vriendin in Iran (Verklaring DVZ derde verzoekende partij van 6 januari 2020, p. 6; Verklaring volgend verzoek van 29 juni 2023, vraag 22) niet aantonen dat zij hun leven in Iran, alwaar volgens de aldaar heersende islamitische opvattingen, gelet op bovenstaande bevindingen, niet opnieuw zouden kunnen opnemen en aldaar niet meer zouden kunnen aarden. Het loutere gegeven dat tweede en derde verzoekende zich bij een terugkeer naar het land van herkomst in het openbaar zouden dienen te conformeren aan bepaalde restricties en zich aldus (buitenshuis) zouden dienen te conformeren aan de dominante cultuur is op zich geen ‘vervolging’ in de zin van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en maakt geen ‘ernstige schade’ in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet uit, te meer gelet op het reeds ongeloofwaardig bevonden vluchtrelaas. Bepaalde aanpassingen, om zich aan de heersende

culturele standaarden of normen aan te passen, zoals het voldoen aan de vestimentaire beperkingen in het publieke domein, vormen op zich geen inbreuk op de fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd.

In zoverre verzoekende partijen verwijzen naar hun verblijf in België en trachten te laten uitschijnen dat zij verwesterd zou zijn of als dusdanig zou riskeren te worden beschouwd bij een terugkeer naar haar land van herkomst, kan nog worden opgemerkt dat uit de aangereikte informatie geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat zij enige tijd in België hebben verbleven zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde. Verzoekende partijen brengen, mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vermeende bekering, geen concrete elementen bij waaruit blijkt en tonen evenmin in concreto aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden zij in hun land van herkomst als verwesterd zouden riskeren te worden gepercipieerd en gevisieerd. Zij tonen niet aan dat hun verblijf en integratie in Europa van hen een dusdanig verwesterd persoon zou hebben gemaakt dat zij hun leven in Iran niet opnieuw zouden kunnen opnemen en aldaar niet meer zouden kunnen aarden. Evenmin tonen zij aan dat zij omwille hiervan en omwille van het gegeven dat zij zich hebben trachten te integreren in België, riskeren te worden gevisieerd, uitgesloten, gestigmatiseerd of vervolgd. Ook anderszins maken verzoekende partijen, die Iran legaal hebben verlaten en zich nog steeds bedienen van een tolk Farsi, niet aannemelijk dat zij omwille van hun afwezigheid uit Iran bij een terugkeer in moeilijke omstandigheden terecht dreigen te komen die een gegronde vrees voor vervolging uitmaken in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade inhouden in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet noch kan dit blijken uit de beschikbare informatie gelet op de individuele omstandigheden van verzoekende partijen.

Waar in de verzoekschriften en ter terechtzitting wordt beklemtoond dat de zoon van eerste en tweede verzoekende partij, en aldus de broer van derde verzoekende partij, werd erkend als vluchteling, moet de Raad tot slot aanstippen dat verzoekende partijen hiermee volledig voorbij gaan aan wat reeds in de arresten met nrs. 289 107, 289 108 en 289 109 van 22 mei 2023 werd geoordeeld. Hierbij kan het volstaan te verwijzen naar de motivering hieromtrent in het arrest dat betrekking heeft op eerste verzoekende partij:

“Vooreerst meent de Raad dat verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar het feit dat haar zoon erkend werd als vluchteling teneinde een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken. Door verwerende partij wordt dienaangaande immers op goede gronden het volgende gemotiveerd: “Uw zoon Y. M. (...) (O.V. (...)) kreeg op 22.08.2022 de vluchtelingenstatus toegekend. Hij haalde individuele elementen aan die verschillend zijn van de elementen die u in uw verzoek aanhaalt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld. Dat uw zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend volstaat op zich niet om te rechtvaardigen dat u een status toegekend dient te worden. De religieuze activiteiten en problemen waarop u zich beroept zijn immers niet geloofwaardig (zie infra).” Waar verzoekende partij, verwijzend naar ’s Raads arrest nr. 282 738 van 9 januari 2023 dat een eerdere beslissing van de commissaris-generaal inzake haar tweede verzoek vernietigde, betoogt dat verwerende partij niet kan volstaan met de motivering dat haar zoon individuele elementen aanbracht die verschillend zouden zijn van de elementen die verzoekende partij in haar verzoek aanhaalt, zonder evenwel aan te geven waarin dit verschil zich dan zou situeren, bemerkt de Raad echter dat, in tegenstelling tot wat het geval was bij de eerdere beslissing inzake haar tweede verzoek die werd vernietigd, de verklaringen die haar zoon aflegde in het kader van zijn eigen verzoek zich thans wel in het administratief dossier bevinden en aldus kan worden nagegaan welke asielmotieven door hem werden ingeroepen (zie administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie, deel 4, notities CGVS Y. M. d.d. 28 juni 2022). Uit de notities van diens persoonlijk onderhoud blijkt wel degelijk dat door hem individuele elementen werden aangebracht die verschillend zijn van de elementen die verzoekende partij in haar verzoek aanhaalt. Immers gaf haar zoon expliciet aan zijn verzoek niet te steunen op de asielmotieven die door zijn vader, moeder en zus werden aangehaald, i.e. hun bekering en problemen in Iran, maar op eigen asielmotieven (notities CGVS Y. M., p. 12). Daar waar verzoekende partij, haar echtgenote en haar dochter hun verzoek steunen op hun bekering tot het christendom en de problemen die zij daardoor kenden in Iran, gaf haar zoon aan niet bekeerd te zijn tot het christendom en geen religie te hebben (notities CGVS Y. M., p. 12). Aangezien haar zoon zijn verzoek duidelijk steunt op andere asielmotieven, kan verzoekende partij zich niet zonder meer steunen op de erkenning van haar zoon teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming individueel worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Evenmin brengt verzoekende partij concrete gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt louter en alleen op grond van het statuut van dit familielid.”

Gelet op het voorgaande kunnen de voormelde aangehaalde elementen niet gekwalificeerd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

3.3.6. Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt nog aangestipt dat de subsidiaire beschermingsstatus niettemin kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het vluchtrelaas waaruit geen nood aan internationale bescherming is gebleken.

Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partijen kan bijgevolg geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 in aanmerking worden genomen.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

3.3.8. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen ten aanzien van verzoekende partijen terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van hun huidig volgende verzoeken om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

3.3.9. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, dringt zich niet meer op nu de volgende verzoeken terecht niet-ontvankelijk worden verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

3.3.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de aanwezigheid van nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat verzoekende partijen voor internationale bescherming in aanmerking komen. De Raad doet in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten niet aan de orde.

3.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.12. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in de administratieve dossiers.

3.3.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat derde verzoekende partij bij de DVZ de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidig (volgend) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, behoort overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal. Met betrekking tot eerste en tweede verzoekende partij moet dat weer aangestipt worden dat uit de administratieve dossiers blijkt dat zij op het commissariaat-generaal uitvoerig werden gehoord. Tijdens hun persoonlijke onderhouden kregen eerste en tweede verzoekende partij de mogelijkheid de nieuwe elementen uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, zij konden nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij hebben zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun volgend verzoek om

internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen. De commissaris-generaal heeft het (tweede volgend) verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekende partijen hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X, RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beroepen worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

H. CALIKOGLU